

[Erhard Jakobsen.]

Det er derfor vigtigt at begynde hurtigt. Og navnlig hvis nogen skulle tage kritikken som en kærkommen anledning til at skåne befolkningen for en udgift på 1.500-2.000 mill. kr. og derved unddrage sig den pligt, det er at sørge for løsning af dette store problem, så synes jeg, at alle vi, der sidder i det høje ting, har pligt til at træde op og gøre, hvad vi kan for at få sagen fremmet mest muligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker de ærede ordførere, der positivt er gået ind for dette lovforslag. Man har vel ikke vist det lige meget varme fra alle sider, men jeg har da forstået af den debat, der har været ført, både da vi drøftede sagen i maj måned i år og nu ved denne førstebehandling, at der er solidt flertal her i folketinget for at løse problemerne nogenlunde efter de linjer, som lovforslaget indeholder.

Det kan vel ikke undgås, at jeg ligesom nogle af de ærede ordførere er noget overrasket over den stilling, som partiet venstre indtager. Nu kunne jeg selvfølgelig undlade at gå ind på dette, fordi jo det ærede medlem hr. Guldberg har fremført en række betragtninger, som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen så afgjort er gået imod, og så kunne man måske sige, at der ikke var så meget grund for mig til at beskæftige mig mere med det. Jeg sad imidlertid og fik den tanke eller overvejede den hypotese, hvordan det i grunden havde set ud i denne sag, hvis det havde formet sig så uheldigt, at vi havde en VK-regering. Så havde vi vel intet lovforslag fået frem, for det er vel ret utænkeligt, så diametralt modsat som disse to partier ser på denne sag, at der kunne være blevet enighed i en sådan regering om at fremsætte et lovforslag.

Nå, nu er det jo kun noget hypotetisk, så det skal jeg ikke dvæle for længe ved, men jeg må dog sige, at efter den udvikling, denne sag har været inde i, siden vi i 1961 vedtog en lov om nedsættelse af de to udvalg, virker det noget overraskende, at partiet venstre nu overhovedet ikke vil være med mere, men har taget den stærke stilling, at man helt afviser lovforslaget. Vel er det rigtigt, som det ærede medlem hr. Guldberg sagde, at det ærede medlem

hr. Enggaard ved behandlingen i maj måned havde mange indvendinger og mange forbehold over for lovforslaget; men det var dog ikke sådan, at det ærede medlem hr. Enggaard dengang tog afstand fra at gå ind i en positiv drøftelse af spørgsmålet om tunnelbaner.

Jeg forstår altså, at der er sket en stærk udvikling inden for partiet venstre i den sommer, vi nu har overstået. Man har vel ikke lov at antage, at det er den omstændighed, at de ærede medlemmer hr. Niels Westeby og hr. Diderichsen er udtrådt af venstre, der har gjort den store forandring, selv om man efter den anbefaling, som det ærede medlem hr. Diderichsen gav lovforslaget, måske nok kunne gøre sig nogle tanker i den retning. Man har vel heller ikke lov at antage, at det er spørgsmålet om finansieringen, som partiet venstre nu benytter som grund til at springe fra, for så vidt jeg har forstået, har partiet venstres repræsentant i det, vi kalder tunnelbaneudvalg nr. II, hvor man drøfter finansieringen, været indstillet på at være med til at gennemføre planen, blot med den forskel, at man ønsker, at kommunerne skal yde 30 pct. i stedet for 25 pct., og jeg synes, det ærede medlem hr. Diderichsen har så inderlig ret i, at det ikke kan være noget stort problem med disse 5 pct., så jeg vægrer mig ved at tro, at det er det, der har fået partiet venstre til fuldkommen at springe fra.

Det ærede medlem hr. Guldberg prøvede, efter min mening noget filosofisk, at rulle et billede op af, hvordan man skulle gå ind for en moderne planlægning. Det billede mindede mig i nogen grad om den diskussion, vi i sin tid havde om den jyske motorvej. Nu er jo den jyske motorvej og hovedstadens tunnelbane to vidt forskellige ting, men det ejendommelige i den sag var jo, at partiet venstre eller i hvert tilfælde store dele af partiet venstre mente, at der skulle anlægges en motorvej på et sted, hvor der overhovedet ikke er brug for den i dag, for, sagde man, der vil vokse noget op, når bare vi anlægger den dér — mens vi, som havde det store og afgørende flertal i det høje ting, hævdede, at det først fornødne dog måtte være at bygge en motorvej dér, hvor der er brug for den, dér, hvor man lider under alle vanskelighederne ved de dårlige vejforhold i dag. Det, som partiet venstre i dag går ind for,